

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. vasario 4 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Socialinė apsauga — Bedarbio pašalpų skyrimo valstybėje narėje sąlygos — Atsižvelgimas į darbo laikotarpius, išdirbtus sutartininku šioje valstybėje narėje buveinę turinčioje Europos Sąjungos institucijoje — Nedarbo dienų, už kurias remiantis Kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygomis išmokėta pašalpa, prilyginimas darbo dienoms — Lojalus bendradarbiavimo principas“

Byloje C-647/13

dėl *cour du travail de Bruxelles* (Belgija) 2013 m. lapkričio 27 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2013 m. gruodžio 6 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Office national de l'emploi

prieš

Marie-Rose Melchior

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Ilešič, teisėjai A. Ó Caoimh, C. Toader, E. Jarašiūnas (pranešėjas) ir C. G. Fernlund,

generalinis advokatas P. Mengozzi,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- M.-R. Melchior, atstovaujamos advokatės S. Capiou,
- Belgijos vyriausybės, atstovaujamos M. Jacobs ir L. Van den Broeck,
- Europos Komisijos, atstovaujamos G. Gattinara ir D. Martin,

susipažinęs su 2014 m. spalio 16 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl lojalaus bendradarbiavimo principo ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 34 straipsnio 1 dalies išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Office national de l'emploi* (Nacionalinė įdarbinimo tarnyba, toliau – ONEM) ir M.-R. Melchior ginčą dėl šios įstaigos atsisakymo skirti suinteresuotajam asmeniui bedarbio pašalpą.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygų, patvirtintų 1968 m. vasario 29 d. Tarybos reglamentu (EEB, Euratomas, EAPB) Nr. 259/68, nustatančiu Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygas bei Komisijos pareigūnams laikinai taikomas specialias priemones (OL L 56, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 2 t., p. 5), iš dalies pakeistu 2004 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentu (EB, Euratomas) Nr. 723/2004 (OL L 124, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 2 t., p. 130; toliau – KTIS), 96 straipsnyje nustatyta:

„1. Buvęs sutartininkas, kuris tampa bedarbiu, kai pasibaigia jo tarnyba Bendrijos institucijoje, ir:

- a) kuris iš Bendrijos negauna ištarnauto laiko pensijos ar invalidumo pašalpos,
- b) kurio tarnyba baigiasi ne dėl jo atsistatydinimo ar darbo sutarties nutraukimo dėl drausminių priemonių,
- c) kuris dirbo ne mažiau kaip šešis mėnesius,
- d) kuris nuolat gyvena valstybėje narėje,

gali gauti mėnesinę bedarbio pašalpą toliau nustatytomis sąlygomis.

Jeigu jis turi teisę į bedarbio pašalpą pagal valstybinę sistemą, apie tai jis turi pranešti savo ankstesnei institucijai, kuri nedelsdama apie tai informuoja Komisiją. Tokiais atvejais tų pašalpų suma atimama iš pašalpos, mokamos pagal 3 pastraipą.

2. Tam, kad galėtų gauti šią bedarbio pašalpą, buvęs sutartininkas turi:

- a) būti valstybės narės, kurioje jis nuolat gyvena, įdarbinimo įstaigose savo paties prašymu įregistruotas kaip ieškantis darbo;
- b) vykdyti prievoles, tos valstybės narės įstatymais nustatytas asmenims, pagal tuos įstatymus gaunantiems bedarbio pašalpas;
- c) kiekvieną mėnesį savo ankstesnei institucijai siųsti pažymą, kurią išduoda kompetentinga valstybinė įdarbinimo įstaiga, ir kurioje nurodoma, ar jis laikosi a ir b punktuose nustatytų sąlygų ir prievolių, ar ne, o ta institucija tokią pažymą nedelsdama persiunčia Komisijai.

Bendrija gali skirti ar toliau mokėti pašalpą net ir tada, kai b punkte minėtos prievolės valstybei neįvykdytos, ligos, nelaimingo atsitikimo, motinystės, invalidumo atvejais ar aplinkybėmis, kurios pripažįstamos panašiomis, arba kai nacionalinės valdžios institucija, kompetentinga atlikti tas prievolės, davė leidimą jų nevykdyti.

<...>

7. Sutartininkai dengia trečdalį draudimo nuo nedarbo sistemos įmokų <...>.

<...>

9. Nacionaliniai padaliniai, kuriems pavesta tvarkyti įdarbinimo ir nedarbo srities reikalus, veikdami [nacionalinės įstaigos, kurioms pavesta tvarkyti įdarbinimo ir nedarbo srities reikalus, veikiančios] pagal savo šalių teisės aktus, ir Komisija veiksmingai bendradarbiauja tarpusavyje, kad užtikrintų, jog šis straipsnis būtų tinkamai taikomas.

<...>“

Belgijos teisė

- 4 Klostantis pagrindinėje byloje nagrinėjamos faktinėms aplinkybėms taikytinos redakcijos 1991 m. lapkričio 25 d. Karaliaus dekreto dėl nedarbo reglamentavimo (*arrêté royal du 25 novembre 1991 portant réglementation du chômage, Moniteur belge*, 1991 m. gruodžio 31 d., p. 29888, toliau – Karaliaus dekretas) 30 straipsnyje buvo numatyta, kad visą darbo laiką dirbantis vyresnis nei 50 metų amžiaus darbuotojas įgyja teisę į bedarbio pašalpą, jeigu per 36 mėnesius iki prašymo skirti bedarbio pašalpą pateikimo yra įgijęs 624 darbo dienų stažą.
- 5 To paties Karaliaus dekreto 37 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„<...> darbu pripažįstamas įprastas darbas ir papildoma veikla, už kurią nebuvo kompensuota suteikiant poilsio laiką, atlikta užsiimant profesine veikla arba įmonėje, mokant nedarbo socialinio draudimo įmokas, už kurią tuo pat metu:

- 1° mokėtas bent minimalus darbo užmokestis, nustatytas įstatymuose arba kituose teisės aktuose arba įmonei privalomoje kolektyvinėje darbo sutartyje, o jeigu nenustatytas – pagal nusistovėjusią praktiką mokėtas minimalus darbo užmokestis;
- 2° iš mokėto darbo užmokesčio atlikti teisės aktuose nustatyti socialinio draudimo, įskaitant socialinį draudimą nuo nedarbo, atskaitymai.

<...>“

- 6 Karaliaus dekreto 37 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad:

„Į darbą užsienyje atsižvelgiama, jeigu dėl šio darbo Belgijoje reikėtų atlikti socialinio draudimo, įskaitant socialinio draudimo nuo nedarbo, atskaitymus.

Pirma pastraipa taikoma tik jeigu po darbo užsienyje darbuotojas išdirbo kaip samdomas darbuotojas pagal Belgijos teisės aktus nustatytus darbo laikotarpius.“

- 7 Pagal Karaliaus dekreto 38 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punktą, taikant šio dekreto 30 ir paskesnius straipsnius, darbo dienoms prilyginamos dienos, už kurias pagal teisės aktus, susijusius su draudimu nuo nedarbo, išmokėta pašalpa.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 8 Iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad Belgijos pilietė M.-R. Melchior, prieš dirbdama sutartininke Komisijoje Briuselyje, nuo 2005 m. kovo 1 d. iki 2008 m. vasario 29 d. Belgijoje dirbo įvairius darbus kaip samdoma darbuotoja.
- 9 2008 m. kovo 5 d. sprendimu ONEM atsisakė skirti M.-R. Melchior bedarbio pašalpą, dėl kurios ji kreipėsi 2008 m. kovo 1 d., motyvuodama tuo, kad M.-R. Melchior neįrodė per 36 mėnesius iki prašymo padavimo išdirbusi 624 dienas; ši institucija neatsižvelgė į laikotarpį, kurį M.-R. Melchior dirbo Komisijoje.
- 10 Nuo 2008 m. kovo 1 d. 12 mėnesių gavusi KTIS numatytą bedarbio pašalpą ir nuo 2008 m. rugpjūčio 20 d. iki 2009 m. liepos 13 d. dirbusi įvairius darbus Belgijoje, M.-R. Melchior pateikė naują prašymą skirti bedarbio pašalpą, kurį ONEM atmetė 2009 m. rugpjūčio 26 d. sprendimu motyvuodama tuo, kad ji neįrodė, jog įgijo 624 darbo dienų stažą per 36 mėnesius iki minėto prašymo padavimo, t. y. per laikotarpį nuo 2006 m. liepos 14 d. iki 2009 m. liepos 14 d.
- 11 Apskaičiuodama išdirbtų dienų skaičių ONEM atsižvelgė tik į minėtų įvairių darbų laikotarpius. Ji atsisakė, viena vertus, atsižvelgti į darbo Komisijoje laikotarpį kaip į darbo užsienyje laikotarpį pagal Karaliaus dekreto 37 straipsnio 2 dalį ir, kita vertus, laikotarpį, per kurį pagal KTIS buvo mokama bedarbio pašalpa, prilyginti darbo laikotarpiui pagal Karaliaus dekreto 38 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punktą.
- 12 M.-R. Melchior apskundė 2009 m. rugpjūčio 26 d. ONEM sprendimą *tribunal du travail de Bruxelles* (Briuselio darbo bylų teismas); šis 2012 m. vasario 14 d. sprendimu panaikino minėtą sprendimą, pripažino suinteresuotąjį asmenį turinčiu teisę gauti bedarbio pašalpą nuo 2009 m. liepos 14 d. ir įpareigojo ONEM išmokėti nuo minėtos dienos mokėtinas pašalpas.
- 13 ONEM apeliacine tvarka apskundė šį sprendimą *cour du travail de Bruxelles* (Briuselio apeliacinis darbo bylų teismas); ji prašė jį panaikinti ir palikti galioti 2009 m. rugpjūčio 26 d. sprendimą.
- 14 Sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą *cour du travail de Bruxelles* nurodo, kad 37 straipsnio 1 dalyje numatytais atskaitymais pripažįstami Belgijos teisės aktuose numatyti atskaitymai ir kad, neatsižvelgiant į galimą Sąjungos teisės poveikį, minėtame Karaliaus dekrete nereikalaujama atsižvelgti į pagal kitokią nei jame nustatytą draudimo nuo nedarbo sistemą atliktus atskaitymus, net jeigu jie atlikti Belgijoje. Tad jis pažymi, kad, neatsižvelgęs į Sąjungos teisės poveikį, pirmosios instancijos teismas negalėjo konstatuoti, kad galimi remiantis KTIS atlikti atskaitymai yra atskaitymai, kaip jie suprantami pagal Karaliaus dekreto 37 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą.
- 15 Nagrinėdamas reikalavimus atsižvelgti į darbo laikotarpius, išdirbtus beveinę Belgijoje turinčioje Europos Sąjungos institucijoje, kurių galėtų kilti pagal Sąjungos teisę, *cour du travail de Bruxelles*, remdamasis sprendimais *Ferlini* (C-411/98, EU:C:2000:530, 41 punktas) ir *My* (C-293/03, EU:C:2004:821, 35 punktas), taip pat Nutartimi *Ricci ir Pisaneschi* (C-286/09 ir C-287/09, EU:C:2010:420, 26 punktas), konstatavo, kad M.-R. Melchior negali būti pripažinta darbuotoja, kaip tai suprantama pagal 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje (OL L 149, p. 2; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 35), arba 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (OL L 166, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 72). Be to, jis konstatavo, kad darbuotojas, kaip M.-R. Melchior, dirbęs Belgijoje beveinę turinčioje Europos institucijoje, o anksčiau dirbęs tik šioje valstybėje narėje, negali remtis ESV sutarties nuostatomis, užtikrinančiomis darbuotojų judėjimo laisvę, nes jos netaikomos esant išimtinai vidaus situacijoms.

- 16 Tačiau *cour du travail de Bruxelles* pažymi, jog Teisingumo Teismas kelis kartus pripažino, kad pensijas reglamentuojančiais Belgijos teisės aktais nepakankamai užtikrinamas Belgijos darbdaviui ir Sąjungos institucijai dirbusio darbuotojo teisių perkėlimas. Šiuo klausimu jis nurodė sprendimus *Komisija / Belgija* (137/80, EU:C:1981:237, 19 punktą) ir *My* (EU:C:2004:821). ONEM tvirtina, kad pastarajame sprendime Teisingumo Teismo motyvai pagrįsti specialia pensijas reglamentuojančia nuostata, todėl jie netaikytini draudimo nuo nedarbo sistemai, tačiau *cour du travail de Bruxelles* abejoja šio argumento pagrįstumu ir pažymi, kad šiame sprendime Teisingumo Teismo padarytos išvados pagrįstos lojalaus bendradarbiavimo principu. Taip pat jis pažymi, kad šios išvados taikytos ne tik pensijų srityje, bet vaiko priežiūros pašalpų ir šeimos išmokų, taip pat mokesčio lengvatos atvejais.
- 17 *Cour du travail de Bruxelles* nuomone, remiantis šia teismo praktika galima daryti išvadą, kad dėl lojalaus bendradarbiavimo principo, numatyto ESS 4 straipsnio 3 dalyje, Karaliaus dekreto 37 straipsnį ir 38 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos 1°punkto a papunktį taip, kaip juos aiškina ONEM, draudžiama taikyti. Be to, neatmestina galimybė, kad jie prieštarauja Chartijos 34 straipsnio 1 daliai, kurios pirma pastraipa pagal Su pagrindinių teisių chartija susijusius išaiškinimus (OL C 303, 2007, p. 17) grindžiama, be kita ko, 1961 m. spalio 18 d. Turine pasirašytos ir 1996 m. gegužės 3 d. Strasbūre persvarstytos Europos socialinės chartijos 12 straipsniu.
- 18 Šiomis aplinkybėmis *cour du travail de Bruxelles* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar pagal lojalaus bendradarbiavimo principą ir ESS 4 straipsnio 3 dalį bei [Chartijos] 34 straipsnio 1 dalį valstybei narei draudžiama skiriant bedarbio pašalpą atsisakyti:

- atsižvelgti į laikotarpius, išdirbtus sutartininku šioje valstybėje narėje buveinę turinčioje Europos Sąjungos institucijoje, ypač kai iki įsidarbinimo sutartininku laikotarpio ir po jo asmuo dirbo kaip samdomas darbuotojas pagal šios valstybės narės teisę,
- nedarbo dienas, už kurias remiantis [KTIS] buvo išmokėta pašalpa, prilyginti darbo dienoms, nors nedarbo dienos, už kurias pašalpa mokama pagal šios valstybės narės teisės aktus, prilyginamos darbo dienoms?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 19 Pirmiausia pažymėtina, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamas ONEM sprendimas priimtas 2009 m. rugpjūčio 26 d., t. y. iki Lisabonos sutarties įsigaliojimo.
- 20 Todėl pripažintina, kad savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar pagal EB 10 straipsnį ir Chartijos 34 straipsnio 1 dalį draudžiamas toks valstybės narės teisės aktas, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, aiškinamas taip, jog, skiriant bedarbio pašalpą, neatsižvelgiama į laikotarpius, išdirbtus sutartininku šioje valstybėje narėje buveinę turinčioje Europos Sąjungos institucijoje, o nedarbo dienos, už kurias remiantis KTIS buvo išmokėta bedarbio pašalpa, neprilyginamos darbo dienoms, nors nedarbo dienos, už kurias bedarbio pašalpa mokama pagal šios valstybės narės teisės aktus, darbo dienoms prilyginamos.
- 21 Šiuo klausimu primintina, kad Sąjungos teisė nepažeidžia valstybių narių kompetencijos organizuoti savo socialinės apsaugos sistemas ir kad, nesant suderintų Sąjungos teisės normų, socialinės apsaugos sistemos išmokų suteikimo sąlygos turi būti nustatomos kiekvienos valstybės narės teisės aktuose. Vis dėlto tai nepaneigia fakto, kad naudojamosi šia kompetencija valstybės narės turi laikytis Sąjungos teisės (šiuo klausimu, be kita ko, žr. Sprendimo *Kristiansen*, C-92/02, EU:C:2003:652, 31 punktą ir Sprendimo *Elchinov*, C-173/09, EU:C:2010:581, 40 punktą).

- 22 Primintina, kad KTIS, kaip ir Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatai (toliau – PTN), buvo nustatyti Tarybos reglamentu, būtent Reglamentu Nr. 259/68, kuris pagal EB 249 straipsnio antrą pastraipą taikomas visuotinai, privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse. Darytina išvada, kad, be poveikio, kurį šis reglamentas turi Sąjungos institucijų vidaus sistemai, KTIS taip pat įpareigoja valstybes nares visose srityse, kuriose jų pagalba yra būtina įgyvendinant šį aktą (Sprendimo *Komisija / Belgija*, EU:C:1981:237, 7 ir 8 punktai; Sprendimo *Komisija / Belgija*, 186/85, EU:C:1987:208, 21 punktas ir Sprendimo *Kristiansen*, EU:C:2003:652, 32 punktas).
- 23 Belgijos vyriausybė nurodo, kad Belgijos draudimo nuo nedarbo sistema pagrįsta solidarumo principu, kuris reiškia, kad įmokos turi būti mokamos iš anksto. Anot šios vyriausybės, pagal šią sistemą nustatytos bedarbio pašalpų skyrimo sąlygos nepažeidžia jokios Sąjungos teisės normos, būtent – jokios konkrečios KTIS normos. Tad, jos nuomone, Sprendime *My* (EU:C:2004:821) padarytos išvados negali būti taikomos pagrindinėje byloje.
- 24 Žinoma, KTIS 96 straipsnio 1 dalis, kurioje numatyta, kad tam tikromis sąlygomis buvusiam sutartininkui, kuris tampa bedarbiu, kai pasibaigia jo tarnyba Sąjungos institucijoje, mokama bedarbio pašalpa, savaime nenustato kito valstybių narių kompetencijos, susijusios su išmokų, numatytų pagal valstybių narių nacionalines sistemas, skyrimo sąlygomis, ribojimo nei kylantis iš šio straipsnio – paisyti šiame straipsnyje numatytos bedarbio pašalpos papildomo pobūdžio, palyginti su bedarbio pašalpa, į kurią pagal šią nacionalinę sistemą gali pretenduoti buvęs sutartininkas.
- 25 Vis dėlto Sprendime *My* (EU:C:2004:821) Teisingumo Teismas nusprendė, kad EB 10 straipsnis, kartu su PTN, turi būti aiškinamas taip, kad juo draudžiami nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos neleidžiama atsižvelgti į Sąjungos piliečio Sąjungos institucijoje išdirbtus metus, kad pagal nacionalinę sistemą jis įgytų teisę gauti pensiją nesulaukęs pensinio amžiaus. Nutartyje *Ricci ir Pisaneschi* (EU:C:2010:420) Teisingumo Teismas nurodė, kad tas pats taikytina ir kalbant apie teisę gauti paprastą pensiją.
- 26 Priimdamas tokį sprendimą Teisingumo Teismas nesirėmė konkrečia PTN nuostata, o remdamasis Sprendimu *Komisija / Belgija* (EU:C:1981:237), Sprendimo *My* (EU:C:2004:821) 45–48 punktuose konstatavo: kaip ir atsisakymas imtis priemonių, reikalingų pagal nacionalinę pensijų sistemą įgytos pensijos aktuariniam ekvivalentui arba fiksuotai išperkamajai vertei perkelti į Bendrijos pensijų sistemą, kaip numatyta PTN VIII priedo 11 straipsnio 2 dalyje, toks teisės aktas galėjo padaryti tam tikrą darbo stažą turinčių nacionalinių pareigūnų įdarbinimą Sąjungos institucijose sunkesni. Teisingumo Teismas pažymėjo, kad toks teisės aktas iš tikrųjų galėjo atgrasyti nuo profesinės veiklos vykdymo Europos Sąjungos institucijoje, nes priimdamas vienos iš šių institucijų darbo pasiūlymą darbuotojas, anksčiau priklausęs nacionalinei pensijų sistemai, galėtų prarasti galimybę gauti pagal šią sistemą senatvės pensiją, į kurią jis turėtų teisę, jeigu nebūtų sutikęs priimti to darbo pasiūlymo. Teisingumo Teismas konstatavo, kad toks poveikis nepriimtinas, atsižvelgiant į lojalus bendradarbiavimo ir pagalbos pareigą, kurią valstybės narės turi Sąjungos atžvilgiu ir kurią išreiškia EB 10 straipsnyje nustatyta pareiga padėti Sąjungai atlikti savo uždavinius.
- 27 Valstybės narės teisės aktas, kuriame skiriant bedarbio pašalpą nenumatyta galimybė atsižvelgti į laikotarpį, išdirbtus sutartininku šioje valstybėje narėje buveinę turinčioje Europos Sąjungos institucijoje, taip pat gali apsunkinti galimybę įdarbinti sutartininkus šiose institucijose. Iš tikrųjų, kaip savo išvados 51–53 punktuose pažymėjo generalinis advokatas, toks teisės aktas gali atgrasyti šioje valstybėje narėje gyvenančius darbuotojus įsidarbinti Sąjungos institucijoje, kai dėl pagal teisės aktus apribotos tokių pareigų trukmės vėliau jiems baigus dirbti teks ieškoti darbo ar grįžti dirbti į nacionalinę darbo rinką, nes dėl darbo minėtoje institucijoje jiems gali nebūti priskaičiuota tiek darbo dienų, kiek reikalaujama pagal šį teisės aktą, kad būtų mokama bedarbio pašalpa.

- 28 Dėl tokio teisės akto gali atsirasti toks pats atgrasomasis poveikis, kiek tai susiję su aplinkybe, kad jame nenumatyta galimybė sprendžiant dėl teisės į bedarbio pašalpas šioje valstybėje narėje suteikimo nedarbo dienas, už kurias remiantis [KTIS] buvo išmokėta pašalpa, prilyginti darbo dienoms, nors nedarbo dienos, už kurias pašalpa mokama pagal šios valstybės narės teisės aktą, prilyginamos darbo dienoms.
- 29 Todėl, nesant būtinybės pateikto klausimo nagrinėti atsižvelgiant į Chartijos 34 straipsnio 1 dalį, į ją reikia atsakyti taip: pagal EB 10 straipsnį, aiškinamą kartu su KTIS, draudžiamas toks valstybės narės teisės aktas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, aiškinamas taip, jog, skiriant bedarbio pašalpa, neatsižvelgiama į laikotarpius, išdirbtus sutartininku šioje valstybėje narėje buveinę turinčioje Europos Sąjungos institucijoje, o nedarbo dienos, už kurias remiantis KTIS buvo išmokėta bedarbio pašalpa, neprilyginamos darbo dienoms, nors nedarbo dienos, už kurias bedarbio pašalpa mokama pagal šios valstybės narės teisės aktą, darbo dienoms prilyginamos.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 30 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

Pagal EB 10 straipsnį, aiškinamą kartu su Kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygomis, patvirtintomis 1968 m. vasario 29 d. Tarybos reglamentu (EEB, Euratomas, EAPB) Nr. 259/68, nustatančiu Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygas bei Komisijos pareigūnams laikinai taikomas specialias priemones, iš dalies pakeistu 2004 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentu (EB, Euratomas) Nr. 723/2004, draudžiamas toks valstybės narės teisės aktas, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, aiškinamas taip, jog, skiriant bedarbio pašalpa, neatsižvelgiama į laikotarpius, išdirbtus sutartininku šioje valstybėje narėje buveinę turinčioje Europos Sąjungos institucijoje, o nedarbo dienos, už kurias remiantis Kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygomis buvo išmokėta bedarbio pašalpa, neprilyginamos darbo dienoms, nors nedarbo dienos, už kurias bedarbio pašalpa mokama pagal šios valstybės narės teisės aktą, darbo dienoms prilyginamos.

Parašai.